

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בני העיר פרק רביעי מגילה

ל'א.

עין משפט  
נר מצוה

[illegible][illegible]

## הגהות הב"ח

[illegible]

## רבינו חננאל

אסיקנא והאידנא נהוג  
עלמא מש"ך תור"א קד"ש  
בכספ"א פס"ל מדבר"א  
של"ח בוכר"א. וקורין  
ומפטריין כאשר כתוב  
בגמרא, ופשוטה היא.

**וְהָאִידֵנָּה** נהוג עַל־מֶשֶׁךְ לִמְקָרֵי מִשְׁךְ תּוֹרָה וכו'. אומר ר"ד דזה הסדר לא יתנה רק כשהל פסח ציוס חמישי שא' ב' קורין משך תורה וציוס שלישי שהוא שבת של חול המועד קורין ראה אתה אומר אלי וכללה היו פסל כך כדאמרין לקמן דשבת של חול המועד בין בנין בין פסחין קורין בשתי קורין ראה אומר אלי וציוס ד' וחמישי וששי של פסח שהוא אב"ג דשבת לא יקראו פסל כך בחמישי של פסח כמו שרגילין בשאר שנים אלץ איסוס<sup>(ט)</sup> ארבע וחמישי וששי יקראו מדע כסכפא במזבחה:

**במנחה** קורין בעריות. לפי שהגשים מקושטות בשזיל כבוד היום לפיכך תריך להזכירם שלא יכסלו זמן וצמדרש יש שלכן קורין בעריות לפי שהשאלה עושין רמז להקצה ששם שהזכיר אותם שלא לגלות ערוה כך לא תגלה ערותם בעוונותם:

**למחר** קרינן וזאת הברכה ומפטירין ועמוד שלמה.

ויש מקומות שנהגו להפטיר צידיה אחרי מות משה ושיבוש הוא שהרי הש"ס אין אומר כן ויש אומרים שכן האי גאון תקן לומר ויהי אחרי מות משה אזל צינן ויהי הסדרה אמאי שיה סדר הש"ס:

**מפטייר** ויאמר לו יחונן מחר  
חדש. קשיו אמר  
אין עושין כן כחול ר"ח אדר וראש  
חדש ניסן בלחד בלחד צבטת ואמאי  
מפטיירין ציהודע ובראשון בלחד  
לחדש וי"ל משום דהפטרה דיהודע  
מדבית בשקלים ומוזכרת שאלש  
חדש אדר יהיה בלחד צבטת ע"ז:  
ראש

דבר זה כתוב בתורה<sup>(1)</sup> ושנוי בנביאים ומשולש<sup>19</sup> כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדוני האדונים שפט יתום ואלמנה שנוי בנביאים<sup>20</sup> כה אמר רם ונשא בתיב בתריה ואת דכא ושפל רוח משולש בכתובים כערכות ביה שמו וכתוב בתריה אבי יתומים ודיין של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים ואלה' והאידנא דאיכא תרי יומי<sup>21</sup> למחר מיקרא ה"נ טירין<sup>22</sup> ויקהלו אל המלך שלמה וישאר כל ימות חגו<sup>23</sup> ליו"ט האחרון קורין כל הבכור מצות וחוקים נכבולת שלמה<sup>24</sup> למחר קורין וזאת הברכה ומפמטירין רב הונא אמר רב<sup>25</sup> שבת שחל להיות בחולו של בסוכות מקרא קרינן<sup>26</sup> ראה אתה אפטורי בפסח בסוכות<sup>27</sup> ביום בא גוג בחנוכה בנישאים ומפמטירין יקלעי שתי שבתות קמייאת בנרות דוכריה בתרייתא<sup>28</sup> יבא עמלק<sup>29</sup> בראשי חדשים<sup>30</sup> ובראשי חדשים בשבת מפמטירין<sup>31</sup> והיה מדי חדש בחדשו יחל להיות מפמטירין<sup>32</sup> ויאמר לו יהונתן מחר חדש אמר רב הונא<sup>(6)</sup> ראש

אָספּיעה וצחג הסוּבוֹת: קורין כל הַכּוֹר. אֵלֶּה שְׁמַחֲתִין עֶשֶׂר  
בַּחג בָּאוֹת וּמֵן שֶׁהוּא וּמֵן אֶסְפִּי וְעַת שֶׁהַעֲנִיִּים זָרִיכִין לֵאסּוֹף  
וּן תַּמָּן וּפְסוּחַ תַּפְתּוֹ וְהַעֲנֵק תַּעֲנִיק לַעֲבֹד עֲבָרִי וְשִׁילוֹת חֲפָשִׁי  
ח אֵת הָעֵס: מַקְרָא קְרִינֵן רֵאֵה אֵתָּה. שֵׁשׁ שֵׁס מֵאוֹת שִׁבְת  
מִדְּנוּ אִסּוֹר מִלֵּאכֶת חוּלֹי שֶׁל מוֹעֵד בַּמַּסַּכַּת חֲגִיגָה (דף יח:).  
הִיא הַמַּלְחָמָה הָאֲמוּרָה בְּזוֹכְרֵיהָ<sup>ה</sup> בַּהֲגָה יוֹם זָא זֶה לֵּה: נְרוֹת  
יוֹם דְּשֵׁלֵמָה. וְעַשׁ חִירוֹס [וּגו'] וְאֵת הַמַּנּוּרוֹת חֲמֵשׁ מִיַּמִּין וּגו':  
עַד

[illegible]

**כסדרן.** בענין סדר הפרשיות (ג) ומלאי פליגי זה בדרימא גבמלא (ה) הין מתחיל בשני ובחמישי: ואין עולה להן **מן הספון.** שגבי יום שני יחזור מה שקראו בשבת במנחה ובשני ובחמישי: שנאמר וידיד משה אם מועדי ה' אל בני ישראל. אכלה ממתי קאי ללמוד מהכן שנהיה לקרות ביום המועד מעניני המועדות: גמ' הכי גרסינן ס"ר בפסח קורין כפרסא מועדות: כו'. בדרימא שלימה היד עז וסאך כל ימות החג קורין בקרבנות החג אלא

## מסורת הש"ס

(א) ויהי ויסע ראש פרסיו  
היהוים וינאון פשוט וקחו  
ל' שור א' כעס וס'  
'קדש יל כבור וס'  
א' כסך מלוה וס'  
פסל ק' וס' מנצרת  
היהוים וידבר וס' מנצרת  
היהוים ויסע נ' ישראל את  
הספס ב'וס' נ' בגלות  
נ' ב'רת כל כבור אשר  
יולד וס' נ' ב'רת  
(ב) ו' חותר יל נ' ב'רת  
מחלל, ו' כ'רת  
הספס חותר חותר מלות  
וחוקים וכל כבור וספסין  
ויס' וס' ב'רת וס' נ'  
(ג) ו' ו' ו' ו' ו' ו'  
(ד) ו' ו' ו' ו' ו' ו'  
(ה) ו' ו' ו' ו' ו' ו'  
(ו) ו' ו' ו' ו' ו' ו'  
(ז) ו' ו' ו' ו' ו' ו'  
(ח) ו' ו' ו' ו' ו' ו'  
(ט) ו' ו' ו' ו' ו' ו'  
(י) ו' ו' ו' ו' ו' ו'

ורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

ובמנחה קורין בעריות.  
זה שקורין במנחה זעירות  
מפני מה, שזיס הכיפורים  
אין מתקפריין זו עונות עד  
שיחזרו בתשובה, ואף על

ונצירות הצבורה כל עשה תשובה כל לא עשה תשובה ואלו הכפורים מהכר, לית הלכתא כרדי חסד  
 וצבורה אלף תשובה עמו, לפיכך קרינן בעצירת דאס ח"י כי שור יסאל פרי עיניו כל  
 כי ששמה בן כריתות לא עיטוי עיניו (סדר דר"י: סדר חסד: ס' שנת) וס' ששנה  
 תשובה, להחזיר כן בתרה דיומא ופכר' לשעוועס (אנו דלפנינו ועי' דר"י וחס' שבועות ג:) חומ  
 ופכא לז כל תלגא, כל שנתקש כל יגלה ערוותיו מתאחטויו ומעוועויו וסלק' תפלות  
 בן כסוק הפסדא ביי עיטוי, ולפיכך תומר פרטת ענינת מנחת כפרו, ששמה ענינן ומי  
 ויורה, להלעי' מפעירי ביות, מהשבות אשתי כיוה (סדר דר"י: ס' חסד: שס) וס' שפירין ו  
 שמה משה כהן און משה וס' עשמיס וס' פסס שלמי דר בשמה תפלות ומתכשר סלחתי, כיוס  
 חדשים, שמי וחרחשו וסכלו, עמרה מנחלת מהשכן, בתמוחא תבשרו עמרהו וסכלו כל  
 וסן חסד קומוץ וסן יסאל תלגלימס על למור על דא חסד, שמה דר' אריס ב  
 חסד הפסד סס עמרהו בן מלכא, אלף וסכלא חסד הכה"ע על לסלס ול וסיו סלס, ול